

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI 2001/29/CE
din 22 mai 2001
de armonizare a anumitor aspecte privind dreptul de autor și drepturile conexe în
societatea informațională

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 47 alin. (2), 55 și 95,

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

în conformitate cu procedura prevăzută în art. 251 din Tratat³,

întrucât:

(1) Tratatul prevede constituirea unei piețe interne și instituirea unui sistem prin care să se asigure că, pe piața internă, concurența nu este denaturată. Armonizarea legislațiilor statelor membre privind drepturile de autor și drepturile conexe contribuie la realizarea acestor obiective.

(2) Consiliul European, întrunit la Corfu pe 24 și 25 iunie 1994, a subliniat necesitatea creării, la nivel comunitar, a unui cadru legal general și flexibil pentru a sprijini evoluția societății informaționale în Europa. Aceasta necesită, *inter alia*, existența unei piețe interne pentru produse și servicii noi. Au fost deja adoptate sau sunt deja aproape de adoptare dispoziții legale comunitare importante care să asigure un astfel de cadru legal. Drepturile de autor și drepturile conexe joacă un rol important în acest context întrucât protejează și stimulează dezvoltarea și comercializarea noilor produse și servicii, precum și crearea și exploatarea conținutului lor creativ.

(3) Armonizarea propusă va ajuta la punerea în aplicare a celor patru libertăți ale pieței interne și privește respectarea principiilor fundamentale ale dreptului, în mod special principiul proprietății, inclusiv al proprietății intelectuale, al liberei exprimări și al interesului public.

(4) Prin creșterea securității juridice și oferirea unui grad ridicat de protecție a proprietății intelectuale, un cadru legal armonizat privind drepturile de autor și drepturile conexe va încuraja investiții substanțiale în creativitate și inovație, inclusiv în infrastructura rețelei și va conduce la o creștere și o competitivitate ridicată a industriei europene, atât în domeniul furnizării de conținut, cât și în domeniul tehnologiei informațiilor, și în general într-o gamă largă de sectoare industriale și culturale. Se asigură astfel păstrarea locurilor de muncă și se încurajează crearea de noi locuri de muncă.

¹ JO C 108, 07.04.1998, p. 6 și JO C 180, 25.06.1999, p. 6.

² JO C 407, 28.12.1998, p. 30.

³ Avizul Parlamentului European din 10 februarie 1999 (JO C 150, 28.05.1999, p. 171), Poziția comună a Consiliului din 28 septembrie 2000 (JO C 344, 01.12.2000, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 14 februarie 2001 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 9 aprilie 2001.

(5) Dezvoltarea tehnologică a multiplicat și diversificat vectorii de creație, producție și exploatare. Chiar dacă nu sunt necesare noi concepte pentru protecția proprietății intelectuale, dispozițiile legale privind drepturile de autor și drepturile conexe ar trebui adaptate și completate pentru a răspunde adecvat realităților economice, cum ar fi noile forme de exploatare.

(6) Fără o armonizare la nivel comunitar, activitățile legislative la nivel național care au fost deja inițiate în câteva state membre pentru a răspunde provocărilor tehnologice ar putea crea diferențe semnificative de protecție și în consecință restricții în calea liberei circulații a serviciilor și produselor care încorporează sau au la bază proprietatea intelectuală, conducând la refragmentarea pieței interne și incoerență legislativă. Impactul unor asemenea diferențe și incertitudini legislative va deveni mai important odată cu evoluția societății informaționale, care a dus deja la intensificarea exploatării transfrontaliere a proprietății intelectuale. Această evoluție va avea loc și trebuie să aibă loc în continuare. Diferențe și incertitudini legislative majore ar putea împiedica realizarea de economii de scară pentru noile produse și servicii incluzând drepturi de autor și drepturi conexe.

(7) În consecință, cadrul legal comunitar pentru protecția drepturilor de autor și a drepturilor conexe trebuie de asemenea adaptat și completat atât cât este necesar pentru buna funcționare a pieței interne. În acest scop, acele prevederi naționale privind drepturile de autor și drepturile conexe, care variază considerabil de la un stat membru la altul sau care generează incertitudini legislative, împiedicând buna funcționare a pieței interne și evoluția corespunzătoare a societății informaționale în Europa, trebuie modificate și ar trebui evitate reacțiile naționale inconsecvente la dezvoltările tehnologice, în timp ce diferențele care nu afectează negativ funcționarea pieței interne nu trebuie îndepărtate sau împiedicate.

(8) Diversele implicații sociale, societale și culturale ale societății informaționale fac necesară luarea în considerare a caracteristicilor specifice conținutului produselor și serviciilor.

(9) Orice armonizare a drepturilor de autor și a drepturilor conexe trebuie făcută având la bază un nivel ridicat de protecție, deoarece astfel de drepturi sunt cruciale pentru creativitatea intelectuală. Protecția lor ajută la asigurarea întreținerii și dezvoltării creativității în interesul autorilor, interpreților, producătorilor, consumatorilor, culturii, industriei și publicului larg. În consecință, proprietatea intelectuală a fost recunoscută ca parte integrantă a proprietății.

(10) Pentru ca autorii sau interpreții să-și continue munca creativă și artistică, ei trebuie să primească o recompensă potrivită pentru utilizarea muncii lor, precum și producătorii pentru a putea fi capabili să finanțeze această muncă. Investiția necesară pentru a produce produse ca fonograme, filme sau produse multimedia și servicii, cum ar fi „serviciile la cerere”, este considerabilă. Pentru a garanta disponibilitatea unei asemenea recompense și pentru a da posibilitatea de a obține beneficii satisfăcătoare de pe urma investiției este necesară o protecție legală adecvată a proprietății intelectuale.

(11) Un sistem riguros și eficient de protecție a drepturilor de autor și a drepturilor conexe este unul dintre mijloacele prin care se asigură primirea resurselor necesare de către creativitatea și producția culturale europene și apărarea independenței și demnității creatorilor și interpreților artistici.

(12) Protecția adecvată a lucrărilor care sunt protejate de drepturile de autor sau intră sub incidența drepturilor conexe este de asemenea de mare importanță din punct de vedere

cultural. Art. 151 din Tratat cere Comunității să țină cont, în acțiunile sale, de aspectele culturale.

(13) O cercetare comună și o aplicare consecventă, la nivel european, a măsurilor tehnice pentru protecția lucrărilor sau a altor obiecte protejate și pentru furnizarea informațiilor necesare privind drepturile sunt esențiale, întrucât scopul final al acestor măsuri este de a pune în aplicare principiile și garanțiile prevăzute de dispozițiile legale.

(14) Prezentă directivă ar trebui să promoveze educația și cultura prin protecția lucrărilor și a altor obiecte protejate, permițând în același timp excepții și limitări în interes public în scopul educației și învățământului.

(15) Conferința Diplomatică ținută sub auspiciile Organizației Mondiale a Proprietății Intellectuale (OMPI) în decembrie 1996 a condus la adoptarea a două noi tratate, „Tratatul OMPI privind drepturile de autor” și „Tratatul OMPI privind interpretările și fonogramele”, stabilind protecția autorilor, precum și protecția interpreților și a producătorilor de fonograme. Aceste tratate actualizează semnificativ protecția internațională a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, nu în ultimul rând în ceea ce privește așa-zisa „agendă digitală”, și îmbunătățesc mijloacele de combatere a pirateriei din lumea întreagă. Comunitatea și majoritatea statelor membre au semnat deja aceste Tratamente, iar procesul de pregătire pentru ratificarea lor de către Comunitate și statele membre este în plină desfășurare. Prezentă directivă servește la aplicarea unora dintre noile obligații internaționale.

(16) Responsabilitatea pentru activitățile desfășurate într-un mediu de rețea nu se aplică numai drepturilor de autor și drepturilor conexe, ci și altor domenii, cum ar fi defăimarea, publicitatea înșelătoare sau violări ale mărcilor înregistrate, și este prevăzută în mod direct de Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2000/31/CE din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte legale ale serviciilor societății informaționale, în special comerțul electronic pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”)¹, care clarifică și armonizează diverse aspecte legale referitoare la serviciile societății informaționale, inclusiv comerțul electronic. Prezentă directivă ar trebui aplicată în paralel cu aplicarea Directivei privind comerțul electronic, întrucât respectiva directivă oferă un cadru legal armonizat al principiilor și prevederilor relevante, *inter alia*, pentru părți importante din prezentă directivă. Prezentă directivă nu aduce atingere prevederilor din directiva în cauză referitoare la răspundere.

(17) Este necesar, în special în temeiul cerințelor derivate din mediul digital, să se asigure atingerea de către societățile colective a unui nivel mai ridicat de raționalizare și transparență privind respectarea regulilor concurenței.

(18) Prezentă directivă nu aduce atingere dispozițiilor care există în statele membre cu privire la modalităților de gestionare a drepturilor, cum ar fi licențele colective extinse.

(19) Drepturile morale ale titularilor drepturilor ar trebui exercitate în conformitate cu legislația statelor membre și prevederile Convenției de la Berna pentru protecția lucrărilor literare și artistice, ale Tratatului OMPI privind drepturile de autor și ale Tratatului OMPI privind interpretările și fonogramele. Astfel de drepturi morale nu sunt incluse în domeniul de aplicare a prezentei directive.

¹ JO L 178, 17.07.2000, p. 1.

(20) Prezenta directivă se bazează pe principiile și normele deja stabilite în directivele în vigoare în acest domeniu, în special Directivele 91/250/CEE¹, 92/100/CEE², 93/83/CEE³, 93/98/CEE⁴ și 96/9/CE⁵, și dezvoltă acele principii și norme și le plasează în contextul societății informaționale. Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor directivelor în cauză, cu excepția cazurilor prevăzute expres în prezenta directivă.

(21) Prezenta directivă ar trebui să definească domeniul de aplicare a actelor aflate sub incidența drepturilor de reproducere cu privire la diverși beneficiari. Acest lucru trebuie efectuat în conformitate cu acquis-ul comunitar. Este necesară o definiție generală a acestor acte pentru a asigura certitudinea juridică pe piața internă.

(22) Obiectivul oferirii unui suport corespunzător pentru diseminarea culturii nu trebuie atins prin sacrificarea protejării stricte a drepturilor sau prin tolerarea formelor ilegale de distribuire a lucrărilor false sau piratate.

(23) Prezenta directivă trebuie să armonizeze în continuare dreptul autorului de a comunica cu publicul. Acest drept trebuie înțeles în sens larg ca acoperind orice comunicare cu publicul care nu este prezent la locul din care comunicarea pornește. Acest drept trebuie să acopere orice transmisie sau retransmisie a unei lucrări către public, prin cablu sau fără cablu, inclusiv prin rețele de transmisiuni. Acest drept nu trebuie să se aplice altor acțiuni.

(24) Dreptul de a pune la dispoziția publicului obiectele protejate menționate la art. (3) alin. (2) ar trebui înțeles ca fiind aplicabil tuturor acțiunilor prin care se pun astfel de obiecte protejate la dispoziția unor membri ai publicului care nu sunt prezenți la locul de origine a actului de punere la dispoziție și nu se aplică nici unei alte acțiuni.

(25) Incertitudinea juridică privind natura și nivelul protecției acțiunilor de transmitere la cerere a lucrărilor protejate și obiectelor protejate de drepturile conexe prin rețele ar trebui depășită prin oferirea unei protecții armonizate la nivel Comunitar. Ar trebui clarificat faptul că titularii de drepturi de autor recunoscuți de prezenta directivă ar trebui să aibă dreptul exclusiv de a pune la dispoziția publicului lucrări protejate sau orice alte obiecte protejate prin transmiteri interactive la cerere. Astfel de transmiteri interactive la cerere se caracterizează prin faptul că membrii publicului le pot accesa din orice loc și în orice moment ales de ei.

(26) În ceea ce privește difuzarea de servicii la cerere de către furnizorii de programe de radio și televiziune a programelor lor având ca parte integrantă muzică din fonograme comerciale, trebuie încurajate modalități de licențiere colectivă pentru a facilita recuperarea drepturilor implicate.

(27) Furnizarea exclusivă a instalațiilor fizice care permit sau realizează comunicarea nu înseamnă în sine comunicare în sensul prezentei directive.

¹ Directiva Consiliului 91/250/CEE din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor de calculator (JO L 122, 17.05.1991, p. 42). Directivă modificată de Directiva 93/98/CEE.

² Directiva Consiliului 92/100/CEE din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (JO L 346, 27.11.1992, p. 61). Directivă modificată de Directiva 93/98/CEE.

³ Directiva Consiliului 93/83/CEE din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor reguli ale dreptului de autor și drepturilor conexe aplicabile radiodifuziunii prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO L 248, 06.10.1993, p. 15).

⁴ Directiva Consiliului 93/98/CEE din 29 octombrie 1993 privind armonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a unor drepturi conexe (JO L 290, 24.11.1993, p. 9).

⁵ Directiva Parlamentului European și a Consiliului 96/9/CE din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, 27.03.1996, p. 20).

(28) În sensul prezentei directive, protecția drepturilor de autor include dreptul exclusiv de a controla distribuția lucrărilor încorporate într-un obiect tangibil. Prima vânzare a originalului unei lucrări sau a unor copii după lucrare în interiorul Comunității de către titularul drepturilor de autor sau cu acordul acestuia epuizează dreptul de a controla revânzarea acestui obiect în interiorul Comunității. Acest drept nu ar trebui epuizat pentru original sau copii vândute de către titularul drepturilor de autor sau cu acordul acestuia în afara Comunității. Închirierea sau împrumutarea drepturilor de autor au fost prevăzute în Directiva 92/100/CEE. Drepturile de distribuție prevăzute în prezenta directivă nu aduc atingere prevederilor referitoare la drepturile de închiriere sau împrumut stabilite în capitolul I din directiva menționată.

(29) Epuizarea nu se aplică în cazul serviciilor, în special al serviciilor electronice. Epuizarea nu se aplică nici în cazul unei copii fizice a unei lucrări sau a unui alt obiect protejat făcute de un beneficiar al unui astfel de serviciu cu consimțământul titularului dreptului. În consecință, același principiu se aplică în cazul închirierii sau împrumutului originalelor sau copiilor lucrărilor sau ale altor obiecte protejate care reprezintă servicii prin însăși natura lor. Spre deosebire de CD-ROM sau CD-I, pentru care proprietatea intelectuală este încorporată într-un mediu material, mai exact într-un produs, fiecare serviciu electronic este de fapt o acțiune care ar trebui supusă autorizării în cazurile în care drepturile de autor sau drepturile conexe prevăd astfel.

(30) Drepturile prevăzute în prezenta directivă pot fi transferate, cesionate sau pot face obiectul acordării de licențe contractuale fără a aduce atingere legislației naționale privind drepturile de autor sau drepturile conexe.

(31) Trebuie păstrat un echilibru just între drepturile și interesele diverselor categorii de titulari de drepturi de autor, precum și între drepturile și interesele diverselor categorii de titulari de drepturi de autor și ale utilizatorilor. Excepțiile existente și limitările de drepturi stabilite de statele membre trebuie reanalizate în temeiul noului mediu electronic. Diferențele existente între excepțiile și limitările privind anumite acțiuni restricționate au efecte negative directe asupra funcționării pieței interne a drepturilor de autor și a drepturilor conexe. Asemenea diferențe ar putea deveni mai pronunțate în cursul evoluției viitoare a exploatării în străinătate a lucrărilor și a activităților transfrontaliere. Pentru a asigura funcționarea corectă a pieței interne, astfel de excepții și limitări ar trebui definite mai armonios. Gradul de armonizare a acestora ar trebui să aibă ca bază impactul lor asupra bunei funcționări a pieței interne.

(32) Prezenta directivă prevede o enumerare exhaustivă a excepțiilor și limitărilor privind dreptul de reproducere sau dreptul de a comunica cu publicul. Unele excepții sau limitări se aplică doar dreptului de reproducere, dacă este cazul. Această listă ține cont de diferitele tradiții juridice ale statelor membre, având în același timp ca scop să asigure funcționarea pieței interne. Statele membre ar trebui să ajungă la o aplicare coerentă a acestor excepții și limitări, care vor fi evaluate la revizuirea dispozițiilor legale de aplicare în viitor.

(33) Dreptul exclusiv de reproducere trebuie să constituie obiectul unei excepții pentru a permite anumite acțiuni de reproducere temporară, care sunt reproduceri tranzitorii sau accidentale, constituind o parte integrantă și esențială a procesului tehnologic și efectuate cu singurul scop de a da posibilitatea fie de a efectua o transmitere eficientă în rețea între terți printr-un intermediar, fie de a folosi legal o lucrare sau un alt obiect protejat. Acțiunile de reproducere avute în vedere nu ar trebui să aibă ele însele o valoare economică separată. În măsura în care îndeplinesc aceste condiții, excepția ar trebui să includă acte care permit

efectuarea de căutări, precum și recepția, inclusiv cele care permit funcționarea eficientă a sistemelor de transmisie, cu condiția ca intermediarul să nu modifice informația și să nu intervină în utilizarea legală a tehnologiei, recunoscută și folosită pe larg de industrie, pentru a obține date de utilizare a informației. Utilizarea ar trebui considerată legală dacă este autorizată de titularul de drept sau nu este restricționată de lege.

(34) Ar trebui să li se ofere statelor membre posibilitatea de a prevedea anumite excepții sau limitări pentru cazuri, cum ar fi cele în scop educativ sau științific, pentru beneficiul instituțiilor publice, precum librăriile și arhivele, în scopul transmiterii de știri, pentru citate, pentru folosul persoanelor cu handicap, pentru utilizarea în scopul siguranței publice, în proceduri administrative și judiciare.

(35) În anumite cazuri de excepții și limitări, titularii drepturilor de autor ar trebui să primească o compensație justă pentru a fi despăgubiți corespunzător pentru utilizarea lucrării și obiectelor lor protejate. La determinarea formei, a modalităților detaliate și a posibilelor niveluri ale acestei juste compensații, ar trebui să se țină cont de circumstanțele specifice fiecărui caz. În evaluarea acestor circumstanțe, un criteriu valoros ar fi potențialul prejudiciu adus titularului de drept prin acțiunea în cauză. În cazul în care titularul dreptului a fost deja plătit în altă formă, de exemplu ca parte dintr-o licență, nu se mai pot face plăți specifice sau separate. Nivelul justei compensații ar trebui să țină cont de gradul de folosire a măsurilor tehnologice de protecție prevăzute de prezenta directivă. Anumite situații în care prejudiciul adus titularului de drept este minim nu pot da naștere unei obligații de plată.

(36) Statele membre pot prevedea compensații juste pentru titularii drepturilor la aplicarea prevederilor opționale cu privire la excepții și limitări care nu necesită asemenea compensații.

(37) Sistemele naționale existente privind reprografia nu creează, acolo unde există, bariere majore pentru piața internă. Ar trebui să li se permită statelor membre să prevadă excepții și limitări în cazul reprografiei.

(38) Ar trebui să li se permită statelor membre să prevadă o excepție sau limitare de la dreptul de reproducere pentru anumite tipuri de reproduceri de materiale audio, vizuale și audio-vizuale folosite în scopuri private, însoțite de compensații adecvate. Aceasta pot include introducerea sau continuarea sistemelor de remunerare în vederea compensării prejudiciului adus titularilor de drepturi. Deși diferențele între acele sisteme de remunerare afectează funcționarea pieței interne, acele diferențe, privind reproduceri analogice private, nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra evoluției societății informaționale. Copierea digitală privată este posibil să fie mult mai răspândită și să aibă un impact economic mai mare. În consecință, ar trebui să se țină cont în mod corespunzător de diferențele dintre copierea digitală privată și copierea analogică privată și ar trebui să se facă distincție între ele în anumite privințe.

(39) La aplicarea excepției sau a limitării privind copierea privată, statele membre ar trebui să țină cont de evoluția economică și tehnologică, în special cu privire la copierea digitală privată și sistemele de remunerare, dacă sunt disponibile măsuri eficiente de protecție tehnologică. Astfel de excepții sau limitări nu ar trebui să obstrucționeze folosirea măsurilor tehnologice sau punerea lor în aplicare împotriva încălcărilor dispozițiilor legale.

(40) Statele membre pot prevedea o excepție sau limitare în beneficiul anumitor instituții non-profit, cum ar fi biblioteci publice și instituții echivalente, precum și arhive. Aceasta ar trebui totuși limitată la anumite cazuri din domeniul de aplicare a dreptului de reproducere. O astfel de excepție sau limitare nu ar trebui să includă folosirea în cazul livrării electronice a

lucrărilor sau a altor obiecte protejate. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere opțiunii statelor membre de a prevedea derogări de la dreptul exclusiv de împrumut public în conformitate cu art. 5 din Directiva 92/100/CEE. În consecință, ar trebui promovate contracte specifice sau licențe care, fără a crea dezechilibre, să favorizeze astfel de instituții și obiectivele acestora în materie de difuzare.

(41) La aplicarea excepției sau a limitării privind înregistrările efemere făcute de organizații de radiodifuziune trebuie înțeles că instalațiile proprii organizației de radiodifuziune le includ pe acelea ale unei persoane care acționează în numele și sub responsabilitatea organizației de radiodifuziune.

(42) La aplicarea excepției sau a limitării pentru scopuri necomerciale educaționale sau de cercetare științifică, inclusiv pentru învățământul la distanță, natura necomercială a activității în discuție ar trebui să fie determinată prin activitatea în sine. Structura organizațională și mijloacele de finanțare ale instituției în cauză nu sunt factori decisivi în această privință.

(43) Este totuși foarte important ca statele membre să adopte toate măsurile necesare facilitării accesului la lucrări ale persoanelor cu handicapuri care constituie un obstacol pentru utilizarea lucrărilor în sine și să acorde o atenție deosebită formatelor accesibile.

(44) La aplicarea excepțiilor sau limitărilor prevăzute de prezenta directivă, acestea trebuie exercitate în conformitate cu obligațiile internaționale. Astfel de excepții și limitări nu pot fi aplicate în forme care aduc atingere intereselor legitime ale titularului dreptului sau care intră în conflict cu exploatarea normală a lucrării sale sau a obiectelor protejate. Adoptarea unor astfel de excepții sau limitări de către statele membre ar trebui, în special, să reflecte corespunzător impactul economic mare pe care-l pot avea astfel de excepții și limitări în contextul noului mediu electronic. În consecință, ar putea fi necesar ca domeniul de aplicare a anumitor excepții sau limitări să fie mai limitat în cazul unor noi utilizări ale lucrărilor și ale altor obiecte protejate.

(45) Excepțiile și limitările menționate în art. 5 alin. (2), (3) și (4) nu ar trebui totuși să împiedice definirea relațiilor contractuale destinate să asigure compensații juste titularilor de drepturi în măsura în care legislația națională permite acest lucru.

(46) Recurgerea la medieri ar putea ajuta utilizatorii și titularii drepturilor în soluționarea disputelor. Comisia, în cooperare cu statele membre, prin intermediul Comitetului de contact, ar trebui să efectueze un studiu asupra unor noi metode de soluționare a disputelor privind drepturile de autor și drepturile conexe.

(47) Evoluția tehnologică va permite titularilor de drepturi să facă uz de măsurile tehnologice create pentru a preveni și restricționa acțiunile neautorizate de către titularii de drepturi de autor, de drepturi conexe drepturilor de autor sau titularii ai dreptului *sui generis* asupra bazelor de date. Există totuși pericolul desfășurării unor activități ilegale pentru a permite sau facilita încălcarea protecției tehnice furnizate de aceste măsuri. Pentru a evita abordările juridice fragmentate care ar putea îngreuna funcționarea pieței interne, este necesară adoptarea unei protecții juridice armonizate împotriva încălcării măsurilor tehnologice eficiente și împotriva furnizării de dispozitive și produse sau servicii care au acest efect.

(48) Ar trebui prevăzută o astfel de protecție juridică în ceea ce privește măsurile tehnologice care restricționează eficient acțiunile neautorizate de către titularii de drepturi de autor, drepturi conexe drepturilor de autor sau titularii ai dreptului *sui generis* asupra bazelor

de date, fără ca, totuși, să împiedice funcționarea normală a echipamentelor electronice și evoluția tehnologică a acestora. O astfel de protecție juridică nu implică obligația proiectării de echipamente, produse și componente sau servicii care să corespundă măsurilor tehnologice, atât timp cât astfel de dispozitive, produse, componente sau servicii nu intră sub incidența interdicțiilor impuse de art. 6. O astfel de protecție juridică ar trebui să respecte proporționalitatea și să nu interzică dispozitivele și activitățile cu scop comercial semnificativ sau care sunt destinate utilizării în alte scopuri decât cele care contravin protecției tehnice. În special, această protecție nu ar trebui să împiedice cercetarea criptografiei.

(49) Protecția legală a măsurilor tehnologice nu aduce atingere aplicării oricăror prevederi naționale care ar putea interzice posesiunea privată a dispozitivelor, produselor sau componentelor pentru încălcarea măsurilor tehnologice.

(50) O astfel de protecție juridică armonizată nu aduce atingere dispozițiilor specifice privind protecția din Directiva 91/250/CEE. În special, nu ar trebui aplicată protecției măsurilor tehnologice folosite pentru programele de calculator, care este menționată exclusiv în directiva în cauză. Nu ar trebui să obstrucționeze sau să împiedice evoluția sau folosirea oricăror mijloace de încălcare a unei măsuri tehnologice necesare pentru a permite desfășurarea de acțiuni în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (3) sau art. 6 din Directiva 91/250/CEE. Art. 5 și 6 din directiva în cauză determină în mod exclusiv excepții la drepturile exclusive aplicabile programelor de calculator.

(51) Protecția legală a măsurilor tehnologice se aplică fără a aduce atingere politicii publice, conform dispozițiilor art. 5, sau securității publice. Statele membre ar trebui să promoveze măsurile voluntare luate de titularii de drepturi, inclusiv încheierea și punerea în aplicare a unor acorduri între titularii de drepturi și alte părți implicate, pentru a permite atingerea obiectivelor anumitor excepții sau limitări prevăzute de legislațiile naționale în conformitate cu prezenta directivă. În absența unor astfel de măsuri sau acorduri voluntare într-o perioadă de timp rezonabilă, statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că titularii de drepturi oferă beneficiarilor unor asemenea excepții sau limitări mijloacele potrivite pentru a beneficia de ele, prin modificarea unei măsuri tehnologice aplicate sau prin alte mijloace. Totuși, pentru a preveni utilizarea abuzivă a unor astfel de măsuri luate de către titularii de drepturi, inclusiv în cadrul acordurilor, sau luate de statele membre, orice măsură tehnologică utilizată pentru punerea în aplicare a unor astfel de măsuri ar trebui să se bucure de protecție legală.

(52) La aplicarea unei excepții sau limitări privind copierea privată în conformitate cu art. 5 alin. (2) lit. (b), statele membre ar trebui de asemenea să promoveze utilizarea măsurilor voluntare pentru a permite atingerea obiectivelor unei astfel de excepții sau limitări. Dacă, într-o perioadă de timp rezonabilă, nici o astfel de măsură voluntară nu este luată pentru a permite reproducerea în folos personal, statele membre pot lua măsuri pentru a permite beneficiarilor excepțiilor sau limitărilor în cauză să beneficieze de ele. Măsurile voluntare luate de titularii de drepturi, inclusiv acordurile dintre titularii de drepturi și alte părți implicate, precum și măsurile luate de statele membre, nu împiedică titularii de drepturi să folosească măsurile tehnice care sunt în acord cu excepțiile sau limitările privind copierea privată prevăzută de legislațiile naționale în conformitate cu art. 5 alin. (2) lit. (b), ținând cont de cerința compensației juste conform acelei prevederi și de posibila diferențiere între variatele condiții de utilizare în conformitate cu art. 5 alin. (5), cum ar fi controlul asupra numărului de reproducere. Pentru a împiedica utilizarea abuzivă a acestor măsuri, orice măsură tehnologică adoptată pentru punerea lor în aplicare ar trebui să se bucure de protecție legală.

(53) Protecția măsurilor tehnologice ar trebui să asigure un mediu sigur pentru furnizarea de servicii interactive la cerere, astfel încât membrii publicului să poată accesa lucrări sau alte obiecte protejate din orice loc și în orice moment ales de ei. În cazurile în care astfel de servicii sunt reglementate de înțelegeri contractuale, primul și al doilea paragraf din art. 6 alin. (4) nu ar trebui aplicate. Formele neinteractive ale utilizării electronice ar trebui să rămână sub incidența acestor prevederi.

(54) S-au făcut progrese importante în standardizarea internațională a sistemelor tehnice de identificare a lucrărilor și obiectelor protejate în format digital. Într-un mediu de rețea în continuă creștere, diferențele dintre măsurile tehnologice ar putea conduce la o incompatibilitate a sistemelor din cadrul Comunității. Compatibilitatea și interoperabilitatea diferitelor sisteme ar trebui încurajată. Ar fi de dorit să se încurajeze dezvoltarea de sisteme globale.

(55) Dezvoltarea tehnologică va facilita distribuirea lucrărilor, de regulă în rețea, și va crea necesitatea ca titularii de drepturi să identifice mai bine lucrarea sau alt obiect protejat, autorul sau orice alt titular de drepturi și să furnizeze informații privind condițiile și modalitățile folosirii lucrării sau a altui obiect protejat pentru a ușura gestionarea drepturilor care le sunt atașate. Titularii de drepturi ar trebui încurajați să folosească marcaje care să indice, pe lângă informațiile menționate mai sus, *inter alia*, autorizația lor când distribuie lucrări sau alte obiecte protejate în rețele.

(56) Cu toate acestea, există pericolul desfășurării de activități ilegale cu scopul de a îndepărta sau modifica informațiile electronice de gestionare a drepturilor de autor anexate sau de a distribui, a importa în scopul distribuirii, a difuza, a comunica publicului sau a pune la dispoziția publicului lucrări sau alte obiecte protejate din care aceste informații au fost înlăturate fără autorizație. Pentru a evita abordările juridice fragmentate care ar putea îngreuna funcționarea pieței interne, este necesară prevederea unei protecții juridice armonizate împotriva oricăror astfel de activități.

(57) Orice astfel de sistem informațional de gestionare a drepturilor, menționat mai sus, în funcție de modul în care a fost proiectat, poate să proceseze date personale despre obiceiurile de consum ale persoanelor în ceea ce privește obiectele protejate și permit în același timp urmărirea comportamentului la conectarea on-line. Aceste mijloace tehnice ar trebui să încorporeze în funcțiile lor tehnice măsuri de protecție a informațiilor private în conformitate cu Directiva Parlamentului European și a Consiliului 95/46/CE din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește procesarea datelor personale și libera circulație a acestor date¹.

(58) Statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni și căi de atac eficiente împotriva încălcărilor drepturilor și obligațiilor stabilite în prezenta directivă. Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că acele sancțiuni și căi de atac sunt aplicate. Sancțiunile astfel prevăzute ar trebui să fie eficiente, proporționale și descurajatoare și ar trebui să includă posibilitatea de a solicita despăgubiri și/sau compensații printr-o hotărâre judecătorească și, dacă este cazul, confiscarea materialului utilizat la încălcarea dispozițiilor legale.

(59) În mediul digital, în special, serviciile intermediarilor pot fi folosite din ce în ce mai mult de către terți în cazul încălcării dispozițiilor legale. În multe cazuri, asemenea intermediari sunt cel mai bine plasați pentru a pune capăt unor asemenea încălcări. În

¹ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

consecință, fără a aduce atingere oricăror alte sancțiuni sau căi de atac disponibile, titularii de drepturi ar trebui să aibă posibilitatea de a cere o hotărâre judecătorească împotriva unui intermediar care distribuie într-o rețea o copie ilegală a unei lucrări sau a unui alt obiect. Această posibilitate ar trebui să fie disponibilă chiar și în cazurile în care acțiunile întreprinse de intermediar constituie excepții în conformitate cu art. 5. Condițiile și modalitățile privind astfel de hotărâri judecătorești ar trebui să rămână de competența legislației naționale a statelor membre.

(60) Protecția prevăzută de prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere legislației naționale sau comunitare din alte domenii, cum ar fi proprietatea industrială, protecția datelor, accesul condiționat, accesul la documente publice și regula cronologiei de exploatare media, care pot aduce atingere protecției drepturilor de autor și a drepturilor conexe.

(61) Pentru conformitate cu Tratatul OMPI privind interpretările și fonogramele, Directivele 92/100/CEE și 93/98/CEE ar trebui modificate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECTIV ȘI DOMENIU DE APLICARE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se referă la protecția juridică a drepturilor de autor și a drepturilor conexe în cadrul pieței interne, acordând o atenție specială societății informaționale.

2. Cu excepția cazurilor menționate la art. 11, prezenta directivă lasă intacte și nu aduce în nici un fel atingere dispozițiilor comunitare privind:

(a) protecția juridică a programelor de calculator;

(b) dreptul de închiriere, dreptul de împrumut și anumite drepturi conexe drepturilor de autor în domeniul proprietății intelectuale;

(c) drepturile de autor și drepturile conexe privind difuzarea programelor prin satelit și retransmiterea prin cablu;

(d) perioada de protecție a drepturilor de autor și a anumitor drepturilor conexe;

(e) protecția juridică a bazelor de date.

CAPITOLUL II

DREPTURI ȘI EXCEPȚII

Articolul 2

Dreptul de reproducere

Statele membre prevăd dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice direct sau indirect, temporar sau permanent, reproducerea prin orice mijloace și în orice formă, în totalitate sau în parte:

- (a) pentru autori, a lucrărilor lor;
- (b) pentru interpreți, a înregistrărilor interpretărilor lor;
- (c) pentru producătorii de fonograme, a fonogramelor lor;
- (d) pentru producătorii primei înregistrări a filmelor, a originalului și copiilor filmelor lor;
- (e) pentru organizațiile de difuziune, a înregistrărilor programelor difuzate de ei, indiferent dacă difuzările se fac prin fir sau prin aer, inclusiv prin cablu sau prin satelit.

Articolul 3

Dreptul de comunicare a lucrărilor către public și dreptul de a pune la dispoziția publicului alte obiecte protejate

1. Statele membre prevăd pentru autori dreptul exclusiv de a autoriza sau a interzice orice comunicare către public a lucrărilor lor, prin cablu sau fără cablu, inclusiv punerea la dispoziția publicului a lucrărilor lor, astfel încât membrii publicului să le poată accesa din orice loc și în orice moment ales de ei.

2. Statele membre prevăd dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice punerea la dispoziția publicului, prin cablu sau fără cablu, astfel încât membrii publicului să le poată accesa din orice loc și în orice moment ales de ei:

- (a) pentru interpreți, a înregistrărilor interpretărilor lor;
- (b) pentru producătorii de fonograme, a fonogramelor lor;
- (c) pentru producătorii primei înregistrări a filmelor, a originalului și copiilor filmelor lor;
- (d) pentru organizațiile de difuziune, a înregistrărilor difuzărilor lor, indiferent dacă difuzările se fac prin fir sau prin aer, inclusiv prin cablu sau prin satelit.

3. Drepturile menționate la alin. (1) și (2) nu sunt epuizate de nici o acțiune de comunicare către public sau de punere la dispoziția publicului în sensul prezentului articol.

Articolul 4

Dreptul de distribuire

1. Statele membre oferă autorilor, pentru originalul lucrărilor lor sau pentru copii ale acestora, dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice distribuirea sub orice formă către public, prin vânzare sau altfel.

2. Dreptul de distribuire nu este epuizat în interiorul Comunității, pentru originalul sau copiile lucrării, exceptând cazul în care prima vânzare sau primul altfel de transfer al proprietății

asupra obiectului în cauză, în interiorul Comunității se face de către proprietar sau cu acordul acestuia.

Articolul 5

Excepții și limitări

1. Acțiunile de reproducere temporară menționate în art. 2, care sunt trecătoare sau accidentale [și] sunt parte integrantă și esențială a unui proces tehnologic și ale căror scop unic este să permită desfășurarea:

(a) unei transmiteri într-o rețea între terți printr-un intermediar, sau

(b) unei utilizări legale

a unei lucrări sau a unui alt obiect protejat și care nu au semnificație economică independentă, sunt excluse din dreptul de reproducere prevăzut la art. 2.

2. Statele membre pot prevedea excepții și limitări la dreptul de reproducere prevăzut la art. 2, în următoarele cazuri:

(a) pentru reproduceri pe hârtie sau orice suport similar, realizate prin folosirea oricărui tip de tehnici fotografice sau prin alt proces cu efecte similare, cu excepția partiturilor, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații juste;

(b) pentru reproduceri pe orice material realizate de către o persoană fizică în scopuri private și pentru scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații juste care să țină cont de aplicarea sau neaplicarea măsurilor tehnologice prevăzute la art. 6 pentru lucrările sau obiectele protejate în cauză;

(c) pentru acțiuni specifice de reproducere realizate de către biblioteci publice, instituții educaționale sau muzee, sau de către arhive, care nu au scop obținerea directă sau indirectă de avantaje comerciale sau economice;

(d) pentru înregistrări efemere ale lucrărilor realizate de organizațiile de difuziune prin utilizarea propriilor instalații și pentru propriile programe difuzate; păstrarea acestor înregistrări în arhive oficiale, în baza caracterului lor excepțional ca documentare, poate fi permisă;

(e) pentru reproduceri ale programelor difuzate de instituții non-profit, ca de exemplu spitale sau închisori, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații juste.

3. Statele membre pot prevedea excepții sau limitări la drepturile prevăzute la art. 2 și 3 în următoarele cazuri:

(a) folosirea în scopul unic de ilustrare în cazul predării sau a cercetărilor științifice, atât timp cât sunt indicate sursele, inclusiv numele autorului, cu excepția cazurilor în care acest lucru se dovedește imposibil și în măsura justificată prin scopurile necomerciale urmărite;

(b) utilizări, în folosul persoanelor cu handicap, care sunt în mod direct legate de handicap, de natură necomercială, în măsura impusă de handicapul specific;

(c) reproducerea de către presă, comunicarea către public sau punerea la dispoziție a unor articole publicate privind subiecte economice, politice sau religioase sau a unor lucrări difuzate sau altor obiecte protejate cu același caracter, în cazurile în care asemenea utilizări nu sunt în mod expres rezervate și atât timp cât este indicată sursa, inclusiv numele autorului, sau folosirea lucrărilor pentru difuzarea evenimentelor curente, în măsura în care este justificată de scopuri de informare și atât timp cât este indicată sursa, inclusiv numele autorului, mai puțin cazurile în care acest lucru se dovedește a fi imposibil;

(d) citări în scopul realizării de critici sau recenzii, cu condiția ca acestea să se refere la o lucrare sau un alt obiect protejat care a fost deja pus la dispoziția publicului, să fie indicată sursa, inclusiv numele autorului, mai puțin cazurile în care acest lucru se dovedește a fi imposibil, și ca folosirea lor să fie în conformitate cu practica corectă, și în măsura justificată de anumite scopuri specifice;

(e) folosirea în scopul securității publice sau pentru asigurarea executării și raportării corecte a procedurilor administrative, parlamentare sau judiciare;

(f) folosirea discursurilor politice, precum și a extraselor din prelegeri publice sau lucrări sau alte obiecte protejate similare, în măsura justificată de scopul informativ și cu condiția să fie indicată sursa, inclusiv numele autorului, cu excepția cazurilor în care acest lucru se dovedește a fi imposibil;

(g) folosirea în timpul sărbătorilor religioase sau a sărbătorilor oficiale organizate de o autoritate publică;

(h) folosirea lucrărilor, cum ar fi lucrări de arhitectură sau sculptură, destinate amplasării permanente în locuri publice;

(i) includerea accidentală a unei lucrări sau a unui alt obiect protejat în alt material;

(j) folosirea în scopuri publicitare în cadrul expozițiilor publice sau pentru vânzarea de lucrări de artă, în măsura necesară pentru promovarea evenimentului, excluzând alte scopuri comerciale;

(k) folosirea în cazul caricaturilor, parodierii sau pastişelor;

(l) folosirea în cazul demonstrațiilor sau reparării de echipamente;

(m) folosirea unei lucrări artistice sub forma unei clădiri sau desen sau plan al unei clădiri în scopul reconstrucției clădirii respective;

(n) folosirea, în scopul cercetării sau studiului privat, prin comunicarea sau punerea la dispoziția membrilor publicului de la terminale speciale în clădirile instituțiilor prevăzute la alin. (2) lit. (c) a unor lucrări sau a altor obiecte protejate care fac obiectul condițiilor de achiziționare sau de licențiere și care sunt cuprinse în cadrul colecțiilor lor;

(o) folosirea în alte cazuri de mai mică importanță unde excepțiile și limitările sunt deja prevăzute de legislațiile naționale, cu condiția ca acestea să se refere la utilizări similare și să nu aducă atingere liberei circulații a mărfurilor și serviciilor în cadrul Comunității, fără a aduce atingere altor excepții sau limitări prevăzute la prezentul articol.

4. În cazurile în care statele membre pot prevedea o excepție sau limitare la dreptul de reproducere conform alin. (2) și (3), acestea pot prevedea în mod similar o excepție sau limitare de la dreptul de reproducere prevăzut la art. 4, în măsura justificată de scopul acțiunii autorizate de reproducere.

5. Excepțiile și limitările prevăzute la alin. (1), (2), (3) și (4) se aplică numai în cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală a lucrării sau a altui obiect protejat și nu aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului de drepturi.

CAPITOLUL III

PROTECȚIA MĂSURILOR TEHNOLOGICE ȘI A INFORMAȚIILOR DE GESTIONARE A DREPTURILOR

Articolul 6

Obligații privind măsurile tehnologice

1. Statele membre prevăd o protecție juridică adecvată împotriva încălcării oricăror măsuri tehnologice eficiente, pe care persoana respectivă le adoptă în cunoștință de cauză sau are motive rezonabile să știe că urmărește acest obiectiv.

2. Statele membre prevăd o protecție juridică adecvată împotriva fabricării, importului, distribuirii, vânzării, închirierii, publicității în scopul vânzării sau închirierii sau posesiunii în scopuri comerciale a dispozitivelor, produselor sau componentelor sau furnizării de servicii care:

(a) sunt promovate, fac obiectul publicității sau sunt vândute în scopul încălcării sau

(b) au doar un scop comercial sau o utilizare limitate în afara încălcării sau

(c) sunt proiectate, produse, adaptate și executate în primul rând în scopul de a permite și facilita încălcarea

oricăror măsuri tehnologice eficiente.

3. În scopul prezentei directive, expresia „măsuri tehnologice” înseamnă orice tehnologie, dispozitiv sau componentă care, în cursul funcționării normale, este proiectată pentru a preveni sau limita acțiuni asupra lucrărilor sau altor obiecte protejate care nu sunt autorizate de titularul de drepturi de autor și de alte drepturi conexe conform prevederilor legale, sau de titularul dreptului *sui generis* prevăzut la capitolul III din Directiva 96/9/CE. Măsurile tehnologice sunt considerate eficiente când folosirea unei lucrări sau a unui alt obiect protejat este controlată de către titularii de drepturi în baza aplicării unui cod de acces sau a unui proces de protecție, cum ar fi criptarea, bruierea sau alte transformări ale lucrării sau ale altui obiect protejat, sau a unui mecanism de control al copierii, care atinge obiectivele protecției.

4. Fără a aduce atingere protecției juridice prevăzute la alin. (1), în absența măsurilor voluntare luate de către titularii de drepturi, inclusiv acordurile dintre titularii de drepturi și alte părți implicate, statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a asigura punerea de către titularii de drepturi la dispoziția beneficiarului unei excepții sau limitări prevăzute de legislația națională în conformitate cu art. 5 alin (2) lit. (a), alin. (2) lit. (c), alin. (2) lit. (d), alin. (2) lit. (e), alin. (3) lit. (a), alin. (3) lit. (b) sau alin. (3) lit. (e), mijloacele pentru a

beneficia de excepția sau limitarea în cauză, în măsura necesară pentru a beneficia de excepția sau limitarea în cauză și în cazurile în care beneficiarul are acces legal la lucrarea sau obiectul protejat în cauză.

Un stat membru poate, de asemenea, să adopte astfel de măsuri pentru beneficiarul unei excepții sau limitări prevăzute în conformitate cu art. 5 alin. (2) lit. (b), mai puțin în cazul în care reproducerea în folos personal a fost deja posibilă datorită titularului de drepturi în măsura necesară pentru a beneficia de excepția sau limitarea în cauză și în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (2) lit. (b) și alin. (5), fără a împiedica titularii de drepturi să adopte măsuri adecvate referitoare la numărul de reproduceri în conformitate cu aceste prevederi.

Măsurile tehnologice aplicate în mod voluntar de către titularii de drepturi, inclusiv acelea aplicate acordurilor voluntare, și măsurile tehnologice utilizate pentru punerea în aplicare a măsurilor adoptate de către statele membre, se bucură de protecția legală prevăzută la alin. (1).

Dispozițiile primului și celui de-al doilea paragraf nu se aplică lucrărilor și altor obiecte protejate accesibile publicului în baza unor condiții contractuale convenite, astfel încât membrii publicului să poată accesa aceste lucrări din orice loc și în orice moment ales de ei.

Când prezentul articol este aplicat în contextul Directivelor 92/100/CEE și 96/9/CE, prezentul paragraf se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 7

Obligații privind informațiile de gestionare a drepturilor

1. Statele membre prevăd o protecție juridică adecvată împotriva oricărei persoane care, în cunoștință de cauză, desfășoară fără autorizație următoarele acțiuni:

(a) îndepărtarea sau modificarea oricăror informații de gestionare a drepturilor;

(b) distribuirea, importul în scopul distribuirii, difuzarea, comunicarea către public sau punerea la dispoziția publicului a unor lucrărilor sau a altor obiecte protejate în conformitate cu prezenta directivă sau protejate în conformitate cu capitolul III din Directiva 96/9/CE, din care au fost îndepărtate sau modificate fără autorizație informațiile electronice de gestionare a drepturilor,

dacă persoana știe sau are motive rezonabile să știe că, făcând acest lucru, provoacă, permite, facilitează sau ascunde încălcarea unui drept de autor sau a oricăror alte drepturi conexe conform prevederilor legale sau a dreptului *sui generis* prevăzut la capitolul III din Directiva 96/9/CE.

2. În sensul prezentei directive, „informații de gestionare a drepturilor” reprezintă orice informație furnizată de titularul de drepturi care identifică lucrarea sau orice obiect protejat prevăzut de prezenta directivă sau din domeniul de aplicare a dreptului *sui generis* prevăzut la capitolul III din Directiva 96/9/CE, autorul sau alt titular de drepturi sau informații despre condițiile și modalitățile de folosire a lucrării sau a altui obiect protejat și orice numere sau coduri reprezentând astfel de informații.

Primul paragraf se aplică când oricare din aceste elemente ale informației este asociat unei copii sau apare în conexiune cu comunicarea către public a unei lucrări sau a altui obiect

protejat prevăzut de prezenta directivă sau din domeniul de aplicare a dreptului *sui generis* prevăzut la capitolul III din Directiva 96/9/CE.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 8

Sancțiuni și căi de atac

1. Statele membre prevăd sancțiuni și căi de atac adecvate pentru încălcarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de prezenta directivă și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestor sancțiuni și căi de atac. Sancțiunile astfel stabilite sunt eficiente, proporționate și descurajatoare.

2. Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a permite titularilor de drepturi ale căror interese sunt afectate de o acțiune de încălcare petrecută pe teritoriul său să intenteze o acțiune pentru despăgubiri și/sau compensații printr-o hotărâre judecătorească și, dacă este cazul, pentru confiscarea materialelor utilizate pentru încălcarea dispozițiilor legale, precum și a dispozitivelor, produselor sau componentelor prevăzute la art. 6 alin. (2).

3. Statele membre se asigură că titularii de drepturi sunt în măsură să ceară o dispoziție judecătorească împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt folosite de către terți pentru a încălca dreptul de autor sau un drept conex.

Articolul 9

Aplicarea în continuare a altor dispoziții legale

Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor privind drepturile de brevet, mărcile înregistrate, drepturile de proiectare, modelele utilitare, topografierea produselor semiconductoare, accesul condiționat, accesul la serviciile de transmisie prin cablu, protecția tezaurului național, cerințele privind depozitele legale, dispozițiilor legale privind practicile restrictive și concurența neloială, secretele comerciale, securitatea, confidențialitatea, protecția datelor și a intimității, accesul la documentele publice, legea contractelor.

Articolul 10

Aplicarea în timp

1. Dispozițiile prezentei directive se aplică tuturor lucrărilor sau altor obiecte protejate prevăzute de prezenta directivă și care sunt, pe 22 decembrie 2002, protejate de legislația statelor membre în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe sau care îndeplinesc criteriile de protecție conform prevederilor prezentei directive sau prevederilor menționate la art. 1 alin. (2).

2. Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere nici unei acțiuni finalizate sau drept dobândit înainte de 22 decembrie 2002.

Articolul 11

Adaptări tehnice

1. Directiva 92/100/CEE se modifică după cum urmează:

(a) Art. 7 se elimină;

(b) Art. 10 alin. (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Limitările se aplică doar în anumite cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală a obiectelor protejate și care nu aduce în mod nejustificat atingere intereselor legitime al titularului de drepturi.”

2. Art. 3 alin. (2) din Directiva 93/98/CEE se înlocuiește cu următorul text:

”2. Drepturile producătorilor fonogramelor expiră la 50 de ani de la data înregistrării lor. Cu toate acestea, dacă fonograma a fost publicată în mod legal în această perioadă, dreptul menționat expiră la 50 de ani de la data primei publicări legale. Dacă nu a avut loc nici o publicare legală în perioada menționată în prima teză și dacă fonograma a fost comunicată legal publicului în decursul acestui termen, drepturile menționate expiră la 50 de ani de la data primei comunicări legale către public.

Cu toate acestea, în cazurile în care din cauza expirării termenului de protecție acordat conform acestui paragraf în versiunea sa dinaintea modificării de către Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001 de armonizare a anumitor aspecte privind dreptul de autor și drepturile conexe în societatea informațională*, drepturile producătorilor de fonograme nu mai sunt protejate pe 22 decembrie 2002, acest paragraf nu are efectul de a proteja din nou aceste drepturi.

* JO L 167, 22.06.2001, p. 10”

Articolul 12

Dispoziții finale

1. Cel târziu la 22 decembrie 2004 și apoi din trei în trei ani, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport privind aplicarea prezentei directive, prin care, *inter alia*, pe baza informațiilor specifice furnizate de statele membre, examinează în special aplicarea art. 5, 6 și 8 în temeiul evoluției pieței digitale. În cazul art. 6, examinează în special dacă articolul în cauză conferă un nivel suficient de protecție și dacă acțiunile care sunt permise de lege sunt afectate negativ de folosirea măsurilor tehnologice eficiente. Dacă este necesar, în special pentru a asigura funcționarea pieței interne în conformitate cu art. 14 din Tratat, înaintează propuneri de modificare a prezentei directive.

2. Protecția drepturilor conexe drepturilor de autor conform prezentei directive păstrează intactă și nu afectează sub nici o formă protecția drepturilor de autor.

3. Se instituie un comitet de contact. Acesta este compus din reprezentanți ai autorităților competente din statele membre. Comitetul este condus de un reprezentant al Comisiei și se întrunește fie din inițiativa președintelui, fie la cererea unei delegații a unui stat membru.

4. Sarcinile comitetului sunt următoarele:

- (a) să examineze impactul prezentei directive asupra funcționării pieței interne și să evidențieze orice dificultate;
- (b) să organizeze consultări legate de toate problemele ce derivă din aplicarea prezentei directive;
- (c) să faciliteze schimbul de informații privind evoluțiile semnificative ale legislației și jurisprudenței, precum și cele privind evoluțiile economice, culturale, sociale și tehnologice;
- (d) să acționeze ca forum pentru evaluarea pieței digitale de lucrări și alte obiecte, inclusiv copierea privată și folosirea măsurilor tehnologice.

Articolul 13

Punerea în aplicare

1. Statele membre adoptă dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 22 decembrie 2002 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.
2. Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
3. Statele membre comunică la Comisie textul principalelor dispoziții ale dreptului intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 15

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 22 mai 2001.

Pentru Parlamentul European
Președintele
N. FONTAINE

Pentru Consiliu
Președintele
M. WINBERG